

*Gdy spytają mnie w pociągu*

1. Gdy spy - ta - ją mnie w po - cią - gu „Co tam

2. W do - mu wciąż gra te - le - wi - zor, brat o -



1. wie-ziesz?”, po-wiem ci - szę. Ktoś za - py - ta za - dzi -

2. głą - da ty - le go - dzin. Sio - stra włą - cza ma - gne -



1. wio - ny „Wo - zić ci - szę? pier-wsze sły - szę”.

2. to - fon, kie - dy do po - ko - ju wcho - dzi.



1. A ja wy - tłu - ma - czę grze - cznie i już znik - nie mi - na gnie - wna,

2. W do - mu, w le - sie, na pod - wór - ku, roz - pa - ku - ję ple - cak ci - szy,



1. że w War - sza - wie, tam gdzie miesz - kam ci - sza bę - dzie mi po - trze - bna.

2. a - by po - nad gwa - rem mia - sta Cie - bie Bo - że zaw - sze sły - szeć.

*Pan Jezus sam toruje drogę mą*

1. Pan Je - zus sam to - ru - je dro - gę mą. Pan Je - zus

2. Pan Je - zus sam przez ży - cie wie - dzie mnie. Pan Je - zus

3. Pan Je - zus sam po - ma - ga w ży - ciu mi. Pan Je - zus